

Biroul permanent al Senatului

Bp. 327 / 24.06.2022

Biroul permanent al Senatului

456 / 18.07.2022

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă privind serviciul extern
specializat în resurse umane și salarizare**

Analizând propunerea legislativă privind serviciul extern specializat în resurse umane și salarizare (b327/24.05.2022), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/2689/31.05.2022 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D628/31.05.2022,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată și al art. 33 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect stabilirea cadrului legal pentru organizarea și funcționarea serviciului extern specializat în resurse umane și salarizare.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituția României, republicată, iar, în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. În măsura în care propunerea legislativă va avea implicații asupra bugetului de stat, este obligatorie solicitarea unei informări din partea Guvernului, în conformitate cu dispozițiile art. 111 alin. (1) din Constituție.

Totodată, în aceste condiții, vor deveni incidente prevederile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la obligativitatea întocmirii unei fișe financiare, cu respectarea condițiilor prevăzute de art. 21 din Legea responsabilității fiscal - bugetare nr. 69/2010, republicată.

În acest sens, precizăm că, în considerentele **Deciziei nr. 331/2019**, Curtea Constituțională a reținut că, *„lipsind fișa financiară (inițială și reactualizată) nu se poate trage decât concluzia că la adoptarea legii s-a avut în vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv, nefiind așadar reală”*.

4. Semnalăm că propunerea legislativă a fost **avizată nefavorabil de Consiliul Economic și Social**, prin avizul nr. 3535/07.06.2022, motivat, printre altele, de următoarele argumente:

„Codul muncii limitează accesul la justiție în situația existenței în contractul de muncă a unei clauze de conciliere, condiționând accesul la justiție de concilierea efectuată inclusiv de un expert în legislația muncii. Or, o reglementare restrictivă reprezentată de un certificat de acreditare eliberat de o asociație profesională insuficient reglementată (Uniunea Națională a Experților în Legislația Muncii), precum cea propusă de textul propunerii legislative, limitează suplimentar accesul liber la justiție al lucrătorului căruia i s-a încălcat contractul de muncă.

(...)

În domeniul relațiilor de muncă, legislația în vigoare trebuie să fie suficient de simplă astfel încât fiecare lucrător să își poată cunoaște singur drepturile și obligațiile, la fel și, în linii mari, un angajator de dimensiuni mici. Nevoia unei acreditări în acest domeniu nu face altceva decât să sublinieze cât de complicată este în fapt legislația muncii, în timp ce nu ar trebui să fie așa, încălcând principiile privind accesibilitatea și previzibilitatea legii.

Nu este necesară o garanție de tip acreditare impusă în ceea ce privește serviciile de resurse umane și personal. (...) Prin propunerea

legislativă se construiește o piață de monopol pentru Uniunea Națională a Experților în Legislația Muncii (UNELM)”.

5. Referitor la **Expunerea de motive**, semnalăm că aceasta nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind prezentate, printre altele, informații cu privire la impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), la consultările derulate în vederea elaborării propunerii sau la măsurile de implementare necesare, iar referirile la impactul social sunt restrânse.

Totodată, semnalăm că nu sunt respectate prevederile art. 36 alin. (1) din același act normativ, fiind utilizate exprimări incorecte din punct de vedere gramatical, improprii stilului normativ și chiar limbajului juridic, cum ar fi: *„organizațiilor care au calitatea de angajator”*, *„orice firmă ... dacă deține sau nu angajați”*, *„rezultat dăunător”*, *„un rezultat cu consecințe deosebit de grave asupra lucrătorilor”*, *„beneficiează de niște minime măsuri”*, *„Impactul asupra mediului afaceri”*, *„cu scopul a crește gradul de conformare”*, *„reducerea riscurilor a fi sancționați”*, *„alături organizațiile profesionale”*.

6. Cu titlu preliminar, semnalăm că soluțiile legislative privind organizarea și funcționarea serviciului extern specializat în resurse umane și salarizare, în măsura în care ar fi fost constituționale și compatibile cu dreptul Uniunii Europene, ar fi trebuit integrate ca norme primare, în mod obligatoriu, în Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care, la art. 34¹, prevede într-o manieră incompletă și lipsită de precizie serviciile externe specializate în resurse umane și salarizare.

Totodată, precizăm că, la pct. 5 din avizul nr. 398/16.05.2019¹, Consiliul Legislativ a semnalat că *„o asemenea reglementare, care impune oricărui angajator cum să-și organizeze activitatea de administrare de resurse umane și salarizare, ba mai mult, impune angajatorului externalizarea acestei activități, dacă nu are un salariat*

¹ Prin care a fost avizată propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare (b164/16.04.2019), prin care s-a urmărit, printre altele, instituirea condiției ca serviciile externe specializate în resurse umane și salarizare să fie coordonate de un expert în legislația muncii.

ce deține competențe în domeniul respectiv, este susceptibilă să aducă atingere libertății fundamentale prevăzute la art. 45 din Constituție, deoarece îngreuește exercitarea libertății economice a acestor angajatori” și că „modul cum gestionează resursele umane și salarizarea acestora este atributul oricărui angajator, iar în eventualitatea în care acesta nu respectă dispozițiile legale referitoare la recrutare, salarizare, reținere de impozite și contribuții sociale obligatorii sau completarea de date în registrul general de evidență a salariaților (REVISAL) devin incidente prevederile referitoare la răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz”.

În același timp, Consiliul Legislativ a semnalat că **profesia de expert în legislația muncii nu este reglementată legal.**

7. În altă ordine de idei, semnalăm că **obiectul principal al reglementării** îl reprezintă recunoașterea profesiei de expert în legislația muncii, și nu organizarea și funcționarea serviciului extern specializat în resurse umane și salarizare. Astfel, observăm că propunerea este structurată în 8 capitole, dintre care un singur capitol este rezervat serviciului extern specializat în resurse umane și salarizare - cap. II -, prevederile referitoare la expertul în legislația muncii fiind cuprinse în 5 capitole - cap. III - VII.

Din analiza propunerii legislative reiese că se urmărește, printre altele, stabilirea condițiilor pentru obținerea certificatului de acreditare a expertului în legislația muncii. Astfel, potrivit art. 6 din propunere, pentru acest certificat este necesară îndeplinirea cumulativă a mai multor condiții, printre care absolvirea de studii universitare cu diplomă de licență sau echivalent și absolvirea unui program de specializare în profesia de expert în legislația muncii, autorizat în condițiile legii, cu certificat de absolvire sau echivalent.

Referitor la calitatea de „expert în legislația muncii”, semnalăm, în primul rând, că, deși în mai multe articole din cuprinsul propunerii - a se vedea art. 2 lit. c), art. 6 alin. (1) lit. d) și f), alin. (4) și art. 9 alin. (1) lit. b) - se folosește termenul „profesie”, **„expert în legislația muncii” nu este o profesie reglementată în România, ci doar o ocupație** listată în Clasificarea ocupațiilor din Romania COR, având codul 242220 (grupa de bază 2422 - Specialiști în domeniul politicilor administrative).

Menționăm că Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare, care transpune

Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, este cea care stabilește ce activitate poate fi considerată **activitate profesională reglementată** și ce reprezintă o **profesie reglementată** - art. 2 și 3 -, lista profesiilor reglementate fiind prevăzută în anexa nr. 2. Or, în anexa nr. 2 nu se regăsește profesia de *expert în legislația muncii*, iar activitatea profesională pe care o desfășoară membrii Asociației Uniunea Națională a Experților în Legislația Muncii nu întrunește condițiile prevăzute la art. 2 din Legea nr. 200/2004, pentru a putea fi considerată activitate profesională reglementată.

Precizăm că, activitățile desfășurate de un expert în legislația muncii presupun o cunoaștere temeinică nu doar a legislației muncii, ci și deținerea de competențe legale referitoare la interpretarea și aplicarea dreptului muncii, în mod special, dar nu numai, ceea ce conduce la concluzia că **un expert în legislația muncii**, care este și coordonator al serviciului care asigură consiliere pe probleme ce țin de legislația muncii, **nu poate fi decât un jurist** - un absolvent de studii juridice - nu orice absolvent de studii universitare, indiferent de specializare, așa cum se urmărește prin prezenta propunere.

Un jurist este o persoană care stăpânește atât dreptul material, cât și dreptul procesual, care nu doar lecturează acte normative, ci le interpretează și le aplică, pe baza unor metode de interpretare² și prin cunoașterea unor principii generale de drept, precum și a posibilelor

² Cele mai utilizate metode de interpretare a normelor juridice sunt: metoda gramaticală, metoda teleologică, metoda sistematică, metoda istorică, metoda logică.

„Metoda sistematică privește modalitatea de stabilire a sensului normei juridice prin încadrarea sa în economia actului normativ din care face parte sau prin raportarea sa la economia altor acte normative. Norma juridică nu există izolat, ruptă de alte norme juridice. Ea este parte componentă a unui sistem - a unei instituții, a unei ramuri și, deci, a sistemului de drept”, metoda logică „implică aprecieri raționale, realizate prin operațiuni de generalizare, de analiză logică a textului normei juridice, de analogie etc., prin aplicarea legilor logicii formale”, iar metoda teleologică „urmărește să pună în lumină scopul legii” (Nicolae Popa, *Teoria generală a dreptului*, Ediția a 6-a revizuită și adăugită, Editura C.H. Beck, București, 2020, pag. 229-231).

„Interpretarea istorico-teleologică înseamnă stabilirea sensului unei dispoziții legale ținându-se seama de finalitatea urmărită de legiuitor la adoptarea actului normativ din care face parte acea dispoziție, într-un context istoric dat. Pentru această interpretare, este de mare interes «expunerea de motive» la adoptarea unei legi; de asemenea, trebuie să se țină seama de prevederile din «preambulul» unui act normativ” (Gheorghe Beileu, *Drept civil român. Introducere în dreptul civil. Subiectele dreptului civil*, Casa de Editură și Presă „ȘANSA” SRL, București, 1992, pag. 56).

dispoziții incidente într-o situație dată, dispoziții care pot aparține oricărui domeniu al dreptului.

Orice absolvent de științe juridice, eventual al unor studii postuniversitare/masterat/doctorat, deține toate cunoștințele juridice și instrumentele necesare pentru a realiza consilierea pe probleme ce țin de legislația muncii. Prin urmare, nu este necesar ca un astfel de absolvent să urmeze cursuri/programe de formare profesională în legislația muncii pentru a putea profesa în acest domeniu.

Studiile universitare juridice acreditate sunt net superioare programelor de specializare în „profesia de expert în legislația muncii”, fiind asigurate de cadre didactice universitare pentru care, o condiție de ocupare a funcției o constituie, potrivit art. 301 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, deținerea titlului de doctor.

Din analiza propunerii legislative, constatăm că, în esență, „expert în legislația muncii” ar reprezenta doar o specializare în domeniul dreptului muncii, nicidecum o ocupație, calificare sau profesie.

În plus, achiesăm la observația formulată de Consiliul Economic și Social în avizul nr. 3535/07.06.2022, potrivit căreia nu există „*un perimetru clar delimitat de activități specifice exclusiv expertului în legislația muncii, acesta având suprapuneri cu alte profesii*”.

Pe de altă parte, semnalăm că aptitudinile teoretice și practice în domeniul legislației muncii nu ar putea fi valorificate decât printr-o activitate de **consultanță juridică**, ce presupune nu doar cunoașterea legii, ci și capacitatea de a analiza și interpreta prevederi legale, fără de care nu pot fi aplicate.

Consultanța juridică, indiferent de domeniul dreptului în care s-ar realiza, nu poate fi acordată decât în condițiile actelor normative care stabilesc statutul profesiilor de avocat și consilier juridic, deci nici măcar de orice jurist, cu atât mai puțin de persoane care nu au pregătire universitară juridică.

Conform legii, consultanța juridică este domeniu rezervat avocaților, prin formele de exercitare a profesiei așa cum sunt definite de Legea nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Nicio societate sau persoană fizică autorizată nu are dreptul să factureze consultanța juridică, chiar dacă pretinde că provine de la un jurist.

8. Referitor la **obiectul principal al reglementării**, respectiv **recunoașterea profesiei de expert în legislația muncii**, semnalăm și faptul că, înainte de adoptarea unei noi reglementări referitoare la o profesie, este obligatorie efectuarea un test de proporționalitate, care, potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 245/2020 privind efectuarea unui test de proporționalitate anterior adoptării unor noi reglementări referitoare la profesii³, se realizează de autoritățile publice cu drept de inițiativă legislativă în a căror arie de competență se circumscrie profesia reglementată sau care urmează a se reglementa și de coordonatorul național pentru recunoașterea calificărilor profesionale, desemnat conform Legii nr. 200/2004.

Totodată, precizăm că, potrivit art. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 245/2020, *„Autoritățile publice cu drept de inițiativă legislativă în a căror arie de competență se circumscrie profesia reglementată sau care urmează a se reglementa și coordonatorul național pentru recunoașterea calificărilor profesionale se asigură că **dispozițiile legale** care restricționează accesul la profesiile reglementate sau exercitarea acestora pe care le introduc și modificările aduse dispozițiilor existente **sunt adecvate pentru a garanta atingerea obiectivului urmărit și nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv**”*.

Din analiza Expunerii de motive nu reiese că a fost efectuat sau că urmează a fi efectuat testul obligatoriu de proporționalitate.

9. **Analizând fondul reglementărilor propuse**, semnalăm că acestea încalcă **dreptul fundamental la muncă** prevăzut la **art. 41 alin. (1)⁴ din Legea fundamentală**, deoarece, prin crearea posibilității ocupării unui post ce necesită deținerea de cunoștințe juridice de către o persoană care nu este absolvent de științe juridice, dar care este acreditată de o simplă asociație profesională, se îngreuește accesul absolvenților de științe juridice la ocuparea respectivelor posturi și, totodată, se limitează posibilitatea selectării celor mai competente persoane.

10. În subsidiar, pe lângă aspectele de neconstituționalitate precizate mai sus, **semnalăm încălcarea mai multor exigențe de**

³ Care transpune dispozițiile Directivei (UE) 2018/958 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 iunie 2018 privind efectuarea unui test de proporționalitate înainte de adoptarea unor noi reglementări referitoare la profesii, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 173 din 9 iulie 2018.

⁴ „Dreptul la muncă nu poate fi îngreuit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă”.

tehnică legislativă referitoare la claritatea, precizia și previzibilitatea reglementării, mai multe texte ale propunerii, așa cum vom arăta în continuare, fiind susceptibile să aducă atingere și principiului legalității, consacrat la art. 1 alin. (5) din Constituție - „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”.

În acest context, precizăm că în Decizia Curții Constituționale nr. 22/2016 s-a statuat că „*una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative*”, orice act normativ trebuind „*să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat*” și că „*respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție*”.

Precizăm că, potrivit art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, proiectul de act normativ trebuie să instituie **reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă**. De asemenea, soluțiile pe care le cuprinde noua reglementare trebuie să fie **temeinic fundamentate**, luându-se în considerare **interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne**.

De asemenea, mai multe texte ale propunerii nu respectă prevederile art. 8 alin. (4) teza I⁵, art. 36 alin. (1)⁶ și art. 37 alin. (1)⁷ din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

10.1. La art. 1, referitor la sintagma „expert în legislația muncii acreditat”, semnalăm lipsa unității terminologice cu prevederile art. 34¹ alin. (2) și ale art. 231¹ alin. (3) din Codul muncii, unde este folosită expresia „expert în legislația muncii” fără utilizarea termenului „acreditat”. Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din cuprinsul propunerii.

⁵ „Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce”.

⁶ „Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc”.

⁷ „În limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni”.

Totodată, în ceea ce privește exprimarea „**coordonat** de către un expert în legislația muncii acreditat”, precizăm că achiesăm la observația formulată de Consiliul Economic și Social în avizul nr. 3535/07.06.2022, potrivit căreia *„referitor la firmele specializate în furnizarea de servicii de resurse umane, nu este utilă mențiunea că acestea trebuie conduse (activitatea lor trebuie coordonată) de un expert în legislația muncii. Pentru acele firme, salarizarea și administrarea resurselor umane sunt principalele activități, iar acestea sunt realizate de contabili și operatori calculator, nu de experți. În acest caz particular, nu credem că ajută certificarea de expert, cât mai degrabă abilități solide de management și cunoștințe bune de contabilitate. În plus, i se și limitează acestuia drepturi individuale, respectiv nu poate coordona mai mult de un serviciu extern”*.

10.2. La art. 2 lit. a), semnalăm că termenii „lucrătorilor” și „lucrători” nu sunt folosiți în mod corect în contextul dat, fiind specifici dreptului Uniunii Europene, întrucât, potrivit art. 10⁸ din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, părțile unui contract individual de muncă sunt „salariatul” și „angajatorul”. Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din cuprinsul propunerii.

La **lit. c),** semnalăm că definiția expresiei „expert în legislația muncii acreditat” - care se referă doar la persoana fizică ce a optat pentru exercitarea profesiei în calitate de coordonator al unui serviciu extern specializat în resurse umane și salarizare - nu se corelează cu norma propusă la art. 6 alin. (2), potrivit căreia poate obține certificatul de acreditare și persoana care „optează să își desfășoare activitatea în calitate de consultant extern specializat în legislația muncii, ori ca angajat într-un raport de muncă sau de serviciu”.

Necorelarea normelor atrage și lipsa lor de predictibilitate, ceea ce poate conduce la dubii în interpretare, întrucât nu este clar ce persoane pot dobândi calitatea de expert în legislația muncii, doar persoana care a optat pentru exercitarea „profesiei” în calitate de coordonator al unui serviciu extern specializat în resurse umane și salarizare sau și persoana care a optat să își desfășoare activitatea în

⁸ „Contractul individual de muncă este contractul în temeiul căruia o persoană fizică, denumită salariat, se obligă să presteze munca pentru și sub autoritatea unui angajator, persoană fizică sau juridică, în schimbul unei remunerații denumite salariu”.

calitate de consultant extern specializat în legislația muncii sau în calitate de „angajat într-un raport de muncă sau de serviciu”.

Norma este neclară și incompletă și prin folosirea exprimării „care a optat să își exercite profesia în calitate de coordonator al unui serviciu extern specializat în resurse umane și salarizare”, neînțelegându-se care ar putea fi modalitatea prin care se optează și nici dacă simpla opțiune este suficientă pentru dobândirea acestei calități de expert.

La **lit. d)**, semnalăm că definiția expresiei „certificat de acreditare” este incompletă, neînțelegându-se cine emite acest document.

La **lit. e)**, precizăm că exprimarea „registru ... cuprinde totalitatea experților ...” este improprie contextului, întrucât un registru nu conține persoane, ci informații despre persoane.

10.3. La art. 3 alin. (2) lit. a), potrivit căruia un serviciu extern specializat în resurse umane și salarizare poate fi organizat de către o persoană fizică autorizată care deține calitatea de expert în legislația muncii, semnalăm că soluția legislativă nu poate fi aplicată în cazul în care persoana fizică autorizată nu are angajați, deoarece un serviciu, prin natura sa, nu poate fi constituit dintr-o singură persoană.

Observația este valabilă și pentru **lit. b)**, referitor la titularul unei întreprinderi individuale care deține calitatea de expert în legislația muncii.

La **alin. (6)**, precizăm că norma este neclară prin folosirea sintagmei „persoane specializate în relații de muncă, resurse umane, salarizare”, întrucât nu se înțelege ce persoane sunt vizate, mai ales că în cuprinsul propunerii se face referire și la persoana ce are calitatea de „consultant extern specializat în legislația muncii” - art. 6 alin. (2).

De asemenea, nu se înțelege dacă persoanele respective sunt tot absolvente ale oricărei facultăți, indiferent de profil, la fel ca experții în legislația muncii.

10.4. La art. 4, semnalăm că exprimarea „realizarea unui raport contractual cert care să determine” este improprie din punct de vedere juridic.

În plus, norma este neclară, întrucât nu se înțelege cine este „beneficiarul serviciilor”, nefiind prevăzută o definiție a acestei expresii la art. 2 din propunere.

10.5. La art. 5 partea introductivă, precizăm că sintagma „evidență reală” este improprie contextului și nespecifică stilului

normativ, putând genera totodată dubii în interpretare, întrucât conduce la ideea că există și o evidență paralelă a persoanelor care operează în registrele de evidență electronică a angajaților.

Totodată, semnalăm că exprimarea „registrele de evidență electronică a lucrătorilor” nu respectă terminologia utilizată la art. 34 din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv „registru general de evidență a salariaților”.

La **lit. a)**, semnalăm că norma este neclară, prin folosirea sintagmei „instituțiile și autoritățile cu atribuții în domeniu”, neînțelegându-se ce autorități și instituții sunt avute în vedere.

10.6. La art. 6 alin. (1) partea introductivă, semnalăm că exprimarea „cetățean al unui stat membru al ... Spațiului Economic European” nu este corectă din punct de vedere juridic, iar abrevierea denumirii Confederației Elvețiene - „denumită în continuare C.E.” - este inadecvată unui act normativ.

La **lit. c)**, precizăm că sintagma „nu a săvârșit infracțiuni ...”, în contextul dat, nu este corectă din punct de vedere juridic, iar exprimarea „prevăzute de legile fiscale, contabile, vamale și cele privind relațiile de muncă sau de serviciu” este evazivă, neînțelegându-se ce legi sunt vizate, respectiv dacă se referă la legi adoptate în anumite state.

La **lit. f)**, referitor la programul de specializare, semnalăm că norma este incompletă și neclară, în sensul că nu precizează care este durata minimă a acelui program de specializare și nici în temeiul cărei legi este autorizat.

La **lit. g)**, semnalăm că exprimarea „deține o experiență” este improprie contextului, experiența neputând fi deținută, ci avută/acumulată/dobândită.

La **lit. h)**, precizăm că norma este lipsită de predictibilitate prin folosirea sintagmei „competențele necesare coordonării serviciului ...”, întrucât nu se înțelege ce implică acele competențe, cine și cum le verifică și le atestă.

La **alin. (2)**, semnalăm că exprimarea „angajat într-un raport de muncă sau de serviciu” este incorectă din punct de vedere juridic.

La **alin. (3)**, referitor la exprimarea „Persoana care a obținut certificatul de acreditare ... devine membru UNELM”, semnalăm că norma încalcă dreptul de asociere consacrat de art. 40 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „Cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere”,

deoarece obligă persoana care a obținut certificatul de acreditare - și care astfel a dobândit calitatea de expert în legislația muncii acreditat - să devină membru al acelei asociații profesionale.

„Dreptul de asociere este un drept fundamental, social-politic, clasificat, de regulă, în categoria libertăților de opinie, alături de libertatea conștiinței, libertatea de exprimare etc., cu care și prin care se explică în ceea ce privește conținutul său. Acest drept cuprinde **posibilitatea cetățenilor de a se asocia, în mod liber**, în partide sau formațiuni politice, în sindicate, patronate sau alte forme și tipuri de organizații, ligi sau uniuni, cu scopul de a participa la viața politică, științifică, socială și culturală, pentru realizarea unei serii de interese legitime comune”⁹.

Așadar, o persoană nu poate fi obligată prin lege să devină membru al unei asociații, ci devine membru al acesteia doar dacă dorește.

Totodată, achiesăm la observația formulată de Consiliul Economic și Social în avizul nr. 3535/07.06.2022, potrivit căreia *„obligativitatea de a fi membru al Uniunii Naționale a Experților în Legislația Muncii (UNELM) (...) pentru orice expert acreditat (...) implică și plata unor taxe către organizația profesională în cauză, care, deja înființată, funcționează deja după niște reguli de guvernanță care nu asigură egalitatea între membri, fiind din start discriminatorie, fără să reflecte libertatea de organizare (a se vedea, spre comparație, cum sunt organizate profesiile avocaților, notarilor, medicilor etc., în raport de egalitate în drepturi a membrilor). Astfel, inițiativa urmărește să relice acest model doar în raport cu obligațiile, nu și cu drepturile. Ar deveni astfel o legiferare a unor forme de privilegii și discriminare fără precedent”*.

La **alin. (6)**, semnalăm că norma este incompletă și imprecisă prin folosirea sintagmei „normele interne ale UNELM”, întrucât nu se înțelege ce norme sunt vizate, care este conținutul acestora și unde/cum pot fi consultate. Observația este valabilă și pentru **art. 11**, unde este folosită aceeași sintagmă.

10.7. La art. 7 alin. (1), precizăm că exprimarea „statul de origine sau de proveniență” este neclară - neînțelegându-se dacă cele două expresii, „de origine” și „de proveniență”, sunt sinonime - și

⁹ Ioan Muraru, Elena-Simina Tănăsescu, *Constituția României: comentariu pe articole*, Editura C.H. Beck, București, 2019, p. 316.

improprie contextului, mai ales că, pe lângă cetățenie, în contextul dat, ar fi relevant statul în care a fost obținută calificarea.

Totodată, norma este neclară prin folosirea sintagmei „potrivit legii”, neînțelegându-se ce acte normative sunt avute în vedere. Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din cuprinsul propunerii.

La **alin. (4)**, semnalăm că norma este imprecisă prin folosirea exprimării „se completează cu **dispozițiile Legii nr. 200/2004**”, întrucât nu se înțelege ce prevederi din Legea nr. 200/2004 sunt vizate, fiind evident că nu pot fi toate aplicate.

10.8. La art. 9 alin. (2) lit. c), semnalăm că exprimarea „relațiile de muncă ... echitabile” nu beneficiază de accepțiune juridică și nu asigură predictibilitate normei, neînțelegându-se ce relații de muncă sunt avute în vedere. Observația este valabilă și pentru **art. 15 alin. (3) lit. h)**, unde este folosită expresia „relațiilor de muncă ... echitabile”.

10.9. La art. 10 alin. (3), prin care se propune ca obligația privind păstrarea secretului profesional să fie prevăzută, în mod obligatoriu, în contractul de furnizare servicii încheiat între SERUS și beneficiarul serviciilor sale, semnalăm că norma încalcă **libertatea contractuală** prevăzută la art. 1169 din Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, potrivit căruia „*Părțile sunt libere să încheie orice contracte și să determine conținutul acestora, în limitele impuse de lege, de ordinea publică și de bunele moravuri*”.

10.10. La art. 11 alin. (1), semnalăm că norma este incompletă, iar soluția legislativă nu poate fi aplicată în forma propusă, deoarece răspunderea disciplinară a expertului în legislația muncii poate fi angajată doar în situația în care acesta are calitatea de angajat, nu și în situația în care acesta este parte într-un contract de prestări servicii încheiat cu un beneficiar, caz în care răspunderea acestuia va putea fi angajată exclusiv în baza acestui contract.

10.11. La art. 12 alin. (1), potrivit căruia expertul în legislația muncii garantează aplicarea corectă a prevederilor legale în materia relațiilor de muncă, semnalăm că textul are caracter declarativ și nu poate fi aplicat, întrucât expertul în legislația muncii nu are nici cunoștințele, nici competența necesare pentru a putea garanta aplicarea corectă a unor prevederi legale.

La **alin. (2)**, semnalăm că exprimarea „acoperă eventuale daune, produse în activitatea desfășurată, prin încheierea unei polițe de asigurare profesională” nu respectă terminologia dreptului civil (aferentă teoriei generale a obligațiilor) - și confundă răspunderea civilă delictuală cu cesiunea de datorie.

10.12. La **art. 17**, semnalăm că, prin folosirea sintagmei „titlul științific de doctor cu teza susținută în domeniul de studiu resurse umane, relații de muncă, dreptul muncii sau drept social” se restrânge sfera persoanelor îndreptățite să obțină certificatul de acreditare. Se creează astfel un tratament mai favorabil persoanelor care au susținut teza de doctorat în domeniul de studiu menționat, față de persoanele care au susținut teza de doctorat în alte domenii juridice, față de persoanele care au absolvit doar studii universitare de master în științe juridice -, precum și față de persoanele care au absolvit doar studii universitare de licență - științe juridice.

Precizăm că, pentru a profesa în domeniul dreptului muncii, nu este necesar ca un jurist să fie și absolvent al unor studii universitare de doctorat în acest domeniu, deoarece, așa cum am susținut și la **pct. 7 *supra***, orice absolvent de științe juridice deține toate cunoștințele juridice și instrumentele necesare pentru a realiza consilierea pe probleme ce țin de legislația muncii.

11. Având în vedere cele expuse *supra*, propunerea legislativă nu poate fi promovată, deoarece, pe de o parte, măsurile efective preconizate, în loc să confere un plus de valoare cadrului normativ actual, aduc atingere unor dispoziții constituționale, iar, pe de altă parte, soluțiile propuse sunt imprecise sau insuficient conturate, conducând la încălcarea **art. 1 alin. (5)** din Constituție în componenta referitoare la previzibilitatea și accesibilitatea legii.

București
Nr. 690/17.06.2022

O.G. nr. 2/2001

M. Of. nr. 410/25 iul. 2001

Ordonanță privind regimul juridic al contravențiilor

aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 180/2002

M. Of. nr. 268/22 apr. 2002

(v. Decizia I.C.C.J. nr. XXII/2007 - M. Of. nr. 833/5 dec. 2007 (art. 16 alin. (7)); D.C.C. nr. 1354/2008 - M. Of. nr. 887/29 dec. 2008 (sintagma "cu acordul acestuia" din art. 9); Decizia I.C.C.J. nr. 7/2010 - M. Of. nr. 126/18 feb. 2011 (art. 9 alin. (1), (2), (3)-(5))

1 rectificare

M. Of. nr. 584/18 sep. 2001

rectifică art. 26 alin. 1

Rectificare

2 modificări prin

O.U.G. nr. 16/2002

M. Of. nr. 145/26 feb. 2002

modifică art.39 alin.(2)

Ordonanță de urgență pentru reglementarea unor măsuri fiscale

aprobată prin L. nr. 335/2002

M. Of. nr. 418/17 iun. 2002

3 modificări prin

L. nr. 180/2002

M. Of. nr. 268/22 apr. 2002

modifică art.1, art.2 alin.(1)-(3), art.4, art.5 alin.(5), art.8, art.22 alin.(1), art.28 alin.(1), art.34 alin.(2); introduce alin.(5) la art.2, alin.(6) și (7) la art.5; abrogă art.20 alin.(2)

Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

4 aprobată cu modificări și completări prin

L. nr. 180/2002

M. Of. nr. 268/22 apr. 2002

Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

5 modificări prin

O.G. nr. 61/2002

M. Of. nr. 644/30 aug. 2002

abrogă la 1 ian. 2003 art. 14 alin. (2)

Ordonanță privind colectarea creanțelor bugetare

aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 79/2003

M. Of. nr. 193/26 mar. 2003

6 modificări prin

L. nr. 357/2003

M. Of. nr. 537/25 iul. 2003

abrogă art. 16 alin. (2)-(4)

Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

7 modificări prin

O.U.G. nr. 108/2003

M. Of. nr. 747/26 oct. 2003

la intrarea în vigoare a Legii de revizuire a Constituției modifică art.5 alin. (2) lit. c), art.6, art.9, art.10 alin. (2), art.11 alin. (4); abrogă art.5 alin. (2) lit. d), art.14 alin. (3), art. 22, art.43, art.45

Ordonanță de urgență pentru desființarea închisorii contravenționale

aprobată prin L. nr. 28/2004

M. Of. nr. 214/11 mar. 2004

8 modificări prin

L. nr. 28/2004

M. Of. nr. 214/11 mar. 2004

aprobă O.U.G. nr.108/2003

Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 108/2003 pentru desființarea închisorii contravenționale

9 modificări prin

L. nr. 526/2004

M. Of. nr. 1149/6 dec. 2004

modifică art. 4 alin. (1), art.8 alin. (3), art.25 alin. (3), art.28; introduce alin. (1_1) la art. 16

Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

10 completat prin

O.G. nr. 8/2006

M. Of. nr. 78/27 jan. 2006

introduce alin. (3) la art. 28 și art. 50_1

Ordonanță pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

aprobată cu modificări prin L. nr. 353/2006

M. Of. nr. 640/25 iul. 2006

- 11 modificări prin L. nr. 182/2006 M. Of. nr. 443/23 mai 2006 la data de 1 ianuarie 2007, modifică art. 8 alin. (3), art. 39 alin. (2) și (3); introduce alin. (4) la art. 8
Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor
- 12 modificări prin L. nr. 352/2006 M. Of. nr. 640/25 iul. 2006 introduce alin. (3) - (6) la art. 9, art. 39_1
Lege pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor
- 13 modificări prin L. nr. 353/2006 M. Of. nr. 640/25 iul. 2006 aprobă cu modificări O.G. nr. 8/2006 și modifică art. 28 alin. (3) partea introductivă; abrogă art. 50_1
Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 8/2006 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor
- 14 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 953/2006 M. Of. nr. 53/23 ian. 2007 art. 32 alin. (1)
Decizia nr. 953 din 19 decembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor
- 15 modificări prin D.C.C. nr. 228/2007 M. Of. nr. 283/27 apr. 2007 suspendă pentru o perioadă de 45 zile dispozițiile art. 12 alin. (1) în măsura în care prin sintagma "nu se mai sancționează" prevăzută în text se înțelege doar aplicarea sancțiunii contravenționale, nu și executarea acesteia (termenul se împlinește la 11 iun. 2007, după care operează prevederile art. 147 alin. (1) din Constituție)
Decizia nr. 228 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor
- 16 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 228/2007 M. Of. nr. 283/27 apr. 2007 art. 12 alin. (1) în măsura în care prin sintagma "nu se mai sancționează" prevăzută în text se înțelege doar aplicarea sancțiunii contravenționale, nu și executarea acesteia
Decizia nr. 228 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor
- 17 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 1354/2008 M. Of. nr. 887/29 dec. 2008 sintagma "cu acordul acestuia" din art. 9
Decizia nr. 1354 din 10 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și art. 1 alin. (3), art. 8 alin. (5) lit. b) și art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002 privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității, așa cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2003 privind desființarea închisorii contravenționale
- 18 modificări prin D.C.C. nr. 1354/2008 M. Of. nr. 887/29 dec. 2008 suspendă pentru o perioadă de 45 de zile sintagma "cu acordul acestuia" din art. 9 (termenul se împlinește la data de 12 februarie 2009), după care operează dispozițiile art. 147 alin. (1) din Constituție
Decizia nr. 1354 din 10 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și art. 1 alin. (3), art. 8 alin. (5) lit. b) și art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002 privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității, așa cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2003 privind desființarea închisorii contravenționale

- 19 modificări prin L. nr. 293/2009 M. Of. nr. 645/1 oct. 2009 modifică art. 9 alin. (5), art. 39_1 alin. (2)
 Lege pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor
- 20 modificări prin L. nr. 202/2010 M. Of. nr. 714/26 oct. 2010 modifică art. 34 alin. (2)
 Lege privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor
 (v. Decizia I.C.C.J. nr. 12/2012 - M. Of. nr. 735/31 oct. 2012 (art. XXIV alin. (1)-(3); Decizia I.C.C.J. nr. 2/2013 (art. XVII alin. (2) - M. Of. nr. 313/30 mai 2013)
- 21 modificări prin L. nr. 76/2012 M. Of. nr. 365/30 mai 2012 modifică, la 1 septembrie 2012, art. 9 alin. (6), art. 13 alin. (2), art. 14, art. 32 alin. (1) și (2), art. 34, art. 47; introduce alin. (2) la art. 36
 Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă
- 22 modificări prin O.U.G. nr. 44/2012 M. Of. nr. 606/23 aug. 2012 prorogă termenul de intrare în vigoare a Legii nr. 134/2010 până la 1 februarie 2013
 Ordonanță de urgență privind modificarea art. 81 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă
 aprobată prin L. nr. 206/2012 M. Of. nr. 762/13 nov. 2012
- 23 modificări prin O.U.G. nr. 4/2013 M. Of. nr. 68/31 ian. 2013 prorogă termenul de intrare în vigoare a Legii nr. 134/2010 până la 15 februarie 2013
 Ordonanță de urgență privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe
 aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 214/2013 M. Of. nr. 388/28 iun. 2013
- 24 modificări prin L. nr. 214/2013 M. Of. nr. 388/28 iun. 2013 aprobă cu modificări și completări O.U.G. nr. 4/2013
 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe
- 25 modificări prin O.U.G. nr. 80/2013 M. Of. nr. 392/29 iun. 2013 modifică art. 36
 Ordonanță de urgență privind taxele judiciare de timbru
- 26 modificări prin O.G. nr. 17/2014 M. Of. nr. 629/27 aug. 2014 modifică art. 9 alin. (3)
 Ordonanță pentru modificarea art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor
 aprobată prin L. nr. 86/2015 M. Of. nr. 282/27 apr. 2015
- 27 modificări prin O.G. nr. 5/2015 M. Of. nr. 78/29 ian. 2015 modifică art. 14 alin. (1), art. 25 alin. (2), art. 26 alin. (3)
 Ordonanță pentru modificarea unor termene prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor
 aprobată prin L. nr. 179/2015 M. Of. nr. 481/1 iul. 2015
- 28 modificări prin L. nr. 179/2015 M. Of. nr. 481/1 iul. 2015 aprobă O.G. nr. 5/2015
 Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2015 pentru modificarea unor termene prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

- 29 modificări prin O.U.G. nr. 41/2016 M. Of. nr. 490/30 iun. 2016 modifică art. 28 alin. (2) și (3)
Ordonanță de urgență privind stabilirea unor măsuri de
simplificare la nivelul administrației publice centrale și pentru
modificarea și completarea unor acte normative
aprobată cu modificări prin L. nr. 179/2017 M. Of. nr. 581/20 iul. 2017
- 30 modificări prin L. nr. 203/2018 M. Of. nr. 647/25 iul. 2018 modifică art. 8 alin. (3) și (4), art. 16 alin.
(1), art. 17, art. 18, art. 25 alin. (3), art. 26
alin. (1) și (3), art. 27, art. 28 alin. (1) și
art. 37;
introduce alin. (5) la art. 8 și alin. (3_1) -
(3_3) la art. 39

La data intrării în vigoare a prezentei legi, dispozițiile din actele normative în vigoare care stabilesc achitarea a
jumătate din minimul amenzilor contravenționale, într-un termen mai mic decât cel prevăzut la art. 28 alin. (1) din
Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin
Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.
- 31 modificări prin L. nr. 107/2022 M. Of. nr. 391/21 apr. 2022 modifică art. 32 alin. (1)
Lege pentru modificarea art. 32 alin. (1) din Ordonanța
Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

O.G. nr. 26/2000

M. Of. nr. 39/31 ian. 2000

Ordonanță cu privire la asociații și fundații

aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 246/2005

M. Of. nr. 656/25 iul. 2005

¹ modificări prin O.G. nr. 37/2003 M. Of. nr. 62/1 feb. 2003
Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței
Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații
respinsă prin L. nr. 213/2005 M. Of. nr. 597/11 iul. 2005

modifică art.1 alin. (1), art.2 lit. d), art.17 alin. (3), art.19 alin. (3), art.27 alin. (4), art.29 alin. (6), art.37, titlul cap. VI, art.38, art.39 alin. (2) și (3), art.40, art.41 lit.b)și f), art.42 alin.(2) și alin. (4), art.45, art.47, art.48, art.51 alin. (1), art.56 alin. (2); introduce art.1_1, alin. (5) și (6) la art. 6, lit.d) la art.7 alin.(2), lit. d) la art.17 alin. (2), art.38_1, alin. (1_1) la art. 39, art.40_1, alin.(2) la art. 41, art. 41_1, art.41_2;
înlocuiește sintagma „bilanț contabil” cu „situații financiare anuale”

² modificări prin L. nr. 213/2005 M. Of. nr. 597/11 iul. 2005
Lege privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 37/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații

respinge O.G. nr. 37/2003

³ modificări prin L. nr. 246/2005 M. Of. nr. 656/25 iul. 2005
Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații

modifică art. 1 alin. (1), art. 2 lit. c), art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 alin. (3), art. 9 alin. (2), art. 13 alin. (2) - (4), art. 15 alin. (1), art. 17 alin. (3), art. 18 alin. (1), art. 19 alin. (3), art. 23 alin. (1) și (2), art. 27, art. 33, art. 34, art. 37, titlul Cap. VI, art.38 alin. (1), art. 39 alin. (1) și (3), art. 40, art. 41 lit. a), e) și f), art. 42 alin. (4), art. 43, art. 44, art. 45, art. 46 alin. (1) lit. f), art. 47, art. 48, art. 49 alin. (2), art. 51, art. 53, art. 55 alin. (1) lit. c), art. 56 alin. (2), art. 57, art. 61 alin. (4), art. 71 alin. (1), art. 74 alin. (2), titlul Cap. XI, art. 79 lit. b); introduce alin. (2_1) la art. 8, art.13_1, lit. d) la art. 17 alin. (2), art. 27_1, art. 27_2, art. 34_1 - 34_3, art. 38_1, alin. (1_1) la art. 39;
abrogă art. 41 lit. b)

⁴ aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 246/2005 M. Of. nr. 656/25 iul. 2005
Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații

⁵ modificări prin L. nr. 305/2008 M. Of. nr. 855/19 dec. 2008
Lege pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații

modifică art.7 alin.(3), art. 9 alin.(1), art.17 alin.(3)

⁶ completat prin L. nr. 34/2010 M. Of. nr. 151/9 mar. 2010
Lege pentru completarea art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații

introduce alin. (3_1) și (3_2) la art. 7

- 7 modificări prin L. nr. 76/2012 M. Of. nr. 365/30 mai 2012
 Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă
modifică, la 1 septembrie 2012, art. 11 alin. (1), (3) și (4), art. 12 alin. (1), art. 23 alin. (3), titlul cap. IV, art. 70 alin. (2), art. 77 alin. (2), art. 80;
- abrogă art. 34_3;*
- în tot cuprinsul ordonanței, sintagma „circumscripție teritorială” se înlocuiește cu termenul „circumscripție”.*
- 8 modificări prin L. nr. 145/2012 M. Of. nr. 517/26 iul. 2012
 Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații
modifică titlul cap. VI, art. 38 alin. (1), art. 39 alin. (1), art. 42 alin. (2) - (4); introduce lit. f) - h) la art. 39 alin. (1_1), alin. (2) la art. 41; abrogă art. 38 alin. (2)
- 9 modificări prin O.U.G. nr. 44/2012 M. Of. nr. 606/23 aug. 2012
 Ordonanță de urgență privind modificarea art. 81 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă
 aprobată prin L. nr. 206/2012 M. Of. nr. 762/13 nov. 2012
prorogă termenul de intrare în vigoare a Legii nr. 134/2010 până la 1 februarie 2013
- 10 modificări prin O.U.G. nr. 4/2013 M. Of. nr. 68/31 ian. 2013
 Ordonanță de urgență privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe
 aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 214/2013 M. Of. nr. 388/28 iun. 2013
prorogă termenul de intrare în vigoare a Legii nr. 134/2010 până la 15 februarie 2013
- 11 modificări prin L. nr. 214/2013 M. Of. nr. 388/28 iun. 2013
 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe
aprobă cu modificări și completări O.U.G. nr. 4/2013
- 12 modificări prin L. nr. 22/2014 M. Of. nr. 188/17 mar. 2014
 Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații
modifică art. 7 alin. (3) și (3_1), art. 7 alin. (4), art. 17 alin. (3); introduce alin. (3_3) - (3_5) la art. 7
- 13 modificări prin L. nr. 46/2016 M. Of. nr. 241/1 apr. 2016
 Lege pentru modificarea art. 6 alin. (2) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații
modifică art. 6 alin. (2) lit. f)
- 14 completat prin O.G. nr. 18/2018 M. Of. nr. 755/31 aug. 2018
 Ordonanță privind reglementarea unor măsuri în domeniul inspecției economico-financiare efectuate de Ministerul Finanțelor Publice și pentru completarea unor acte normative
introduce art. 48_1

15 modificări prin L. nr. 129/2019 M. Of. nr. 589/18 iul. 2019

Lege pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

modifică art. 6 alin. (2) lit. a) și c), art. 13 alin. (4), art. 15 alin. (2) și (3), art. 16 alin. (2) lit. a) și c), art. 17 alin. (3), art. 27_2 lit. a), art. 31 alin. (2), titlul cap. IV, art. 39 alin. (1_1) lit. e), art. 56 partea introductivă a alin. (1), art. 60 alin. (4), art. 73 alin. (2), art. 74 alin. (1) și art. 75 alin. (1) și (2);
introduce alin. (4) la art. 6, lit. c_1) și c_2) la art. 7 alin. (2), alin. (2_1) la art. 7, alin. (2_1) la art. 13_1, alin. (2_1) și (2_2) la art. 16, lit. c_1) și c_2) la art. 17 alin. (2), art. 27_3, art. 34_4, art. 34_5, lit. d_1) la art. 38 alin. (1), alin. (1_1) la art. 56 și alin. (3) la art. 56

16 modificări prin O.U.G. nr. 191/2020 M. Of. nr. 1013/30 oct. 2020

Ordonanță de urgență pentru prelungirea termenelor privind depunerea unor documente prevăzute în sarcina asociațiilor și fundațiilor, precum și a persoanelor juridice înregistrate în registrul comerțului

aprobată prin L. nr. 36/2022 M. Of. nr. 201/1 mar. 2022

termenul prevăzut la art. 34_4 alin. (4), precum și termenul de îndeplinire a obligației de completare a documentelor potrivit cerințelor prevăzute la art. 6, 7, 16 și 17, este de maximum 90 de zile de la încetarea stării de alertă, declarată, în condițiile legii, în vederea prevenirii și combaterii efectelor pandemiei de COVID-19

17 modificări prin L. nr. 276/2020 M. Of. nr. 1166/2 dec. 2020

Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații

modifică art. 4, art. 6, art. 7 alin. (2), art. 7 alin. (2_1) și alin. (3_4), art. 9 alin. (2), art. 11 alin. (2), art. 13 alin. (1), (2) și (4), art. 15 alin. (2) și (3), art. 16, art. 17 alin. (2) și (3), art. 19 alin. (2) și (3), art. 21 alin. (2) lit. f) și alin. (5), art. 23 alin. (1) și (2), art. 24 alin. (1) și (3), art. 25, art. 27 alin. (1), art. 29 alin. (3) și (4), art. 32, titlul cap. IV, art. 33 alin. (1) și (2), art. 34, art. 34_4 alin. (1), art. 34_4 alin. (2), art. 39 alin. (1_1) lit. a), art. 41 alin. (1) lit. e), art. 41 alin. (2) lit. b), art. 73, art. 79 lit. b);
introduce alin. (2_2) - (2_5) la art. 7, alin. (1_1) la art. 34_4;
abrogă art. 34_4 alin. (3)

18 modificări prin L. nr. 36/2022 M. Of. nr. 201/1 mar. 2022

Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 191/2020 pentru prelungirea termenelor privind depunerea unor documente prevăzute în sarcina asociațiilor și fundațiilor, precum și a persoanelor juridice înregistrate în registrul comerțului

aprobă O.U.G. nr. 191/2020

L. nr. 200/2004

M. Of. nr. 500/3 iun. 2004

Lege privind recunoaşterea diplomelor şi calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România

¹ promulgată prin D. nr. 365/2004 M. Of. nr. 500/3 iun. 2004

Decret pentru promulgarea Legii privind recunoaşterea diplomelor şi calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România

² modificări prin H.G. nr. 1921/2004 M. Of. nr. 1174/13 dec. 2004 modifică anexele nr. 2, 3 şi 5

Hotărâre pentru modificarea anexelor nr. 2, 3 şi 5 la Legea nr. 200/2004 privind recunoaşterea diplomelor şi calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România

³ modificări prin O.U.G. nr. 86/2006 M. Of. nr. 944/22 nov. 2006

Ordonanţă de urgenţă privind organizarea activităţii practicienilor în insolvenţă

aprobată cu modificări şi L. nr. 254/2007 M. Of. nr. 507/30 iul. 2007
completări prin

înlocuieşte în anexa nr. 2 sintagma "practician în reorganizare şi lichidare" cu sintagma "practician în insolvenţă" şi în anexa nr. 3 denumirea "Uniunea Naţională a Practicienilor în Reorganizare şi Lichidare" cu "Uniunea Naţională a Practicienilor în Insolvenţă din România"

⁴ modificări prin L. nr. 254/2007 M. Of. nr. 507/30 iul. 2007

Lege pentru aprobarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activităţii practicienilor în insolvenţă

aprobă cu modificări şi completări O.U.G. nr. 86/2006

⁵ modificări prin O.U.G. nr. 109/2007 M. Of. nr. 706/18 oct. 2007

Ordonanţă de urgenţă pentru modificarea şi completarea Legii nr. 200/2004 privind recunoaşterea diplomelor şi calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România

aprobată cu modificări şi L. nr. 117/2008 M. Of. nr. 410/2 iun. 2008
completări prin

modifică art.1 alin.(3), art.3 alin.(3), art.11 alin.(3), art.16, art.33 alin.(1) lit. a), art.34 alin.(2) şi (3), art.37, art.38;
introduce alin.(4) şi (5) la art.1, art.5_1, art.5_2, lit. c) la art.11 alin.(1), alin.(1_1) la art.11, alin.(4) şi (5) la art.11, art.11_1, alin.(2) la art.17, art.24_1, art.30_1, capitolul IV_1 cu art.35_1 - 35_6, art.37_1, anexele nr.7 şi 8;
înlocuieşte anexele nr.1-6;
abrogă art.10

⁶ modificări prin L. nr. 117/2008 M. Of. nr. 410/2 iun. 2008

Lege privind aprobarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 109/2007 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 200/2004 privind recunoaşterea diplomelor şi calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România

aprobă cu modificări şi completări O.U.G. nr. 109/2007 şi modifică art. 3, art. 5_2 alin. (4), art. 35_1 alin. (1) şi (2), art. 35_3 alin. (2) şi (4), art. 37 alin. (1) şi (2), anexele nr. 2 şi 3;

introduce art. 12_1, art. 30_1 şi art. 30_2

⁷ modificări prin L. nr. 265/2008 M. Of. nr. 777/20 nov. 2008

Lege privind gestionarea siguranţei circulaţiei pe infrastructura rutieră

la 20 feb. 2009, modifică anexa nr. 2

⁸ modificări prin L. nr. 94/2009 M. Of. nr. 250/15 apr. 2009

Lege privind auditul de securitate în domeniul aviaţiei civile

modifică, la 1 iulie 2009, anexa nr. 2

- ⁹ modificări prin L. nr. 222/2010 M. Of. nr. 775/19 nov. 2010 modifică anexele nr. 2 și 3
Lege pentru modificarea anexelor nr. 2 și 3 la Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România
- ¹⁰ modificări prin L. nr. 9/2011 M. Of. nr. 159/4 mar. 2011 modifică art. 1 alin. (1) și (2), art. 4, art. 5 partea introductivă, art. 6, art. 7, art. 8 alin. (1) lit. a) și c), alin. (2), art. 13, art. 14 alin. (1) lit. c) și (2), art. 15 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (2)
- ¹¹ modificări prin O.G. nr. 43/2015 M. Of. nr. 660/31 aug. 2015 modifică art.3 alin.(4), art.4, art.8 alin.(1) lit. b), art.11, art.14 alin.(1) lit. b) a doua liniuță, art.17, art.18 lit. c), art.22 lit. b), art.23, art.24_1 alin.(1), art.26, art.30_1, art.35_1 alin.(2) lit. b), art.35_3 alin.(3) lit. d) și e), art.35_4, art.35_6 alin.(1), art. 37_1, art. 37 alin. (2), anexa nr. 8; introduce alin.(6)-(8) la art.1, alin.(4_1)-(4_5) la art.3, alin.(6)-(14) la art.3, lit.b_1) la art.8 alin.(1), art.26_1, art.32_1, alin. (3) și (4) la art. 35, lit.f) la art.35_3 alin.(3), alin.(6) la art.35_3, cap.IV_1 cu art.35_7-35_12, cap. IV_2 cu art. 35_13 - 35_15, alin.(1_1) la art.37, art.37_2-37_3, completează anexa nr.7; abrogă art.11_1,art.18 lit.d), art.22 alin.(2), anexa nr.5; înlocuiește anexele nr. 1-4
- aprobată cu modificări și L. nr. 74/2016 M. Of. nr. 334/29 apr. 2016 completări prin
- ¹² modificări prin L. nr. 74/2016 M. Of. nr. 334/29 apr. 2016 modifică art. 1 alin. (4) lit. b) și art. 18 lit. c)
Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 43/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România
- ¹³ modificări prin O.U.G. nr. 22/2016 M. Of. nr. 463/22 iun. 2016 modifică anexa nr. 2
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 265/2008 privind gestionarea siguranței circulației pe infrastructura rutieră
- aprobată cu modificări și L. nr. 130/2017 M. Of. nr. 428/9 iun. 2017 completări prin

L. nr. 31/1990

M. Of. nr. 126-127/17 nov. 1990

Legea societăților

(v. Decizia I.C.C.J. nr. XXII/2006 - M. Of. nr. 936/20 nov. 2006 (art. 46 alin. (1); Decizia I.C.C.J. nr. LXII/2007 - M. Of. nr. 276/8 apr. 2008 (art. 133 alin. (3)); Decizia I.C.C.J. nr. LXXX (80)/2007 - M. Of. nr. 553/22 iul. 2008 (art. 236 alin. (1)); Decizia I.C.C.J. nr. 6/2008 - M. Of. nr. 817/5 dec. 2008 (art. 237 alin. 5); Decizia I.C.C.J. nr. 16/2011 - M. Of. nr. 919/23 dec. 2011 (art. 136 alin. (1))

¹ republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 1066/17 nov. 2004

Legea societăților

² modificări prin

L. nr. 302/2005

M. Of. nr. 953/27 oct. 2005

*modifică art.10 alin.(1), art.237 alin.(6);
introduce la art.237 alin.(7)-(10);
abrogă art.293*

Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990
privind societățile comerciale

³ modificări prin

L. nr. 85/2006

M. Of. nr. 359/21 apr. 2006

abrogă art. 282

Lege privind procedura insolvenței

Notă: În toate actele normative în care figurează termenul "insolvabilitate" în contextul procedurilor de reorganizare și de faliment, cu sau fără referire la Legea nr. 64/1995, se înlocuiește cu termenul "insolvență"; înlocuiește sintagma "Buletinul procedurilor de reorganizare judiciară și faliment" cu sintagma "Buletinul procedurilor de insolvență" din art. II al L. nr. 149/2004 și din toate actele normative subsecvente; D.C.C. nr. 1137/2007 - M. Of. nr. 31/15 ian. 2008 (art. 7); Decizia I.C.C.J. nr. 5/2011 - M. Of. nr. 359/19 mai 2011 (art. 11 alin. (1) și art. 12); Decizia I.C.C.J. nr. 6/2012 - M. Of. nr. 120/20 iun. 2012 (art. 138, art. 142 alin. (1)); Decizia I.C.C.J. nr. 5/2013 - M. Of. nr. 280/17 mai 2013

⁴ modificări prin

L. nr. 164/2006

M. Of. nr. 430/18 mai 2006

modifică art. 17 alin. (2)

Lege pentru modificarea art. 17 alin. (2) din Legea nr. 31/1990
privind societățile comerciale

Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată

modifică art. 6 alin. (2), art. 7 lit. a), b), d) și e), art. 8 lit. a), b), d)-i), m), n) și o), art. 9, art. 10, art. 11 alin. (1), art. 16 alin. (2), (3) și (4), art. 17 alin. (2), art. 18 alin. (1), art. 26, art. 28, art. 29 alin. (1), art. 30 alin. (2), art. 31 alin. (1) și (3), art. 36 alin. (1) și alin. (2) lit. d) și f), art. 38, art. 39, art. 43, art. 52, art. 54, art. 55 alin. (1), art. 56 lit. f), art. 67 alin. (2) și (5), art. 74, art. 93 alin. (1) și (4), art. 95 alin. (1) lit. b), alin. (3) și alin. (4), art. 98 alin. (2), art. 100 alin. (2), art. 103, art. 104, art. 105, art. 106, art. 107, art. 111 alin. (1), alin. (2) lit. a)-d), art. 112, art. 114, art. 115, art. 117, art. 119, art. 123 alin. (1) și (2), art. 125 alin. (1), (2), (3) și (5), art. 126, art. 128, art. 129 alin. (1), (2) și (5), art. 130 alin. (2), art. 131 alin. (4) și (5), art. 132 alin. (4)-(7), art. 134, art. 136 alin. (1), art. 137, art. 141, art. 142, art. 143, art. 150 alin. (1), art. 152, art. 153, art. 155, art. 160 alin. (1) și alin. (2), art. 161 alin. (2) lit. c), art. 163 alin. (1), (2) și (5), art. 167 alin. (1), art. 170 alin. (3), art. 171 alin. (5), art. 177 alin. (1) lit. a), c), e) și f) și alin. (2), art. 178 alin. (1), art. 181, art. 184, art. 185, art. 186, art. 187, art. 190, art. 194 alin. (1) partea introductivă, lit. b) și c), art. 199 alin. (2) și (5), art. 201 alin. (1), art. 204 alin. (1) și (3)-(7), art. 208 alin. (3) și (4), art. 211, art. 212 alin. (2) lit. d), art. 213, art. 214, art. 215 alin. (1), art. 216, art. 217, art. 219, art. 227 alin. (2), art. 228, art. 233 alin. (2), art. 237 alin. (10), art. 238, art. 241, art. 243, art. 244, art. 245, art. 246, art. 249, art. 250, art. 251, art. 252 alin. (1) lit. a) și b), art. 253 alin. (2)-(5), art. 255 alin. (2), art. 264 alin. (3), art. 265 alin. (1), art. 266 alin. (1), denumirea titlului VIII, art. 272; introduce lit. e_1 la art. 7, lit. f_1), f_2), g_1) și i_1) la art. 8, art. 8_1, art. 9_1, lit. g) la art. 36 alin. (2), art. 44_1, alin. (2) la art. 53, art. 73_1, alin. (2) la art. 86, alin. (5) la art. 95, art. 99_1, art. 103_1, art. 104_1, art. 105_1, art. 107_1, lit. b_1) la art. 111 alin. (2), lit. i_1) la art. 113, art. 117_1, art. 117_2, alin. (7) la art. 129, alin. (1_1) la art. 136, art. 136_1, titlul subsecțiunii I după titlul secțiunii a III-a, art. 137_1, art. 137_2, art. 138_1, art. 138_2, art. 140_1, art. 140_2, art. 141_1, art. 143_1, art. 143_2, art. 144_1-144_4, alin. (1_1) la art. 150, art. 152_1, titlul subsecțiunii a II-a după art. 152_1, paragraful A cu art. 153_1-153_5 în cadrul subsecțiunii a II-a după art. 153, paragraful B cu art. 153_6-153_11 în cadrul secțiunii a II-a după art. 153_5, titlul subsecțiunii a III-a după art. 153_11, art. 153_12-153_24 după titlul subsecțiunii a III-a, art. 155_1, alin. (1_1) și (1_2) la art. 160, art. 160_1, art. 164_1, lit. g) la art. 177 alin. (1), art. 196_1, art. 216_1, art. 220_1 alin. (7)-(4) la art. 235 art

241_1, art. 243_1-243_3, art. 249_1, art. 250_1, art. 251_1, art. 252_1, alin. (1_1) și (1_2) la art. 263, art. 270_1, art. 270_2, art. 270_3 după denumirea titlului VIII, art. 272_1, art. 280_1-280_3, art. 282_1; abrogă art. 27 alin. (1), art. 35, art. 36 alin. (3), art. 91 alin. (3), art. 125 alin. (4), art. 135, art. 138, art. 139, art. 140, art. 144, art. 145-149, art. 151, art. 154, art. 156-158, art. 159 alin. (5), art. 163 alin. (4), art. 164 alin. (2), art. 168, art. 169, art. 177 alin. (1) lit. d), art. 218, art. 236, art. 240

⁶modificări prin O.U.G. nr. 82/2007 M. Of. nr. 446/29 iun. 2007

Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și a altor acte normative incidente

aprobată cu modificări și L. nr. 88/2009 completări prin

M. Of. nr. 246/14 apr. 2009

modifică art.6 alin.(2), art.7 lit.e_1), art.36 alin.(2) lit.f), art.37 alin.(3), art.73_1, art.86 alin.(2), art.100 alin.(1), art.108, art.111 alin.(2) lit.b_1), art.114 alin.(1) și (3), art.117 alin.(3), art.123 alin.(1), art.130 alin.(2), art.132 alin.(6), art.138_2 alin.(2), art.140_2 alin.(1), art.143_1 alin.(3), art.144_1, art.152, art.152_1, art.153_2 alin.(6), art.153_3 alin.(5), art.153_11 alin.(2), art.153_12 alin.(4), art.153_17, art.159, art.160 alin.(1_2) și alin.(2), art.160_1, art.161 alin.(1), art.162, art.163 alin.(1) și (2), art.166 alin.(3), art.178 alin.(1), art.187, art.189 alin.(2), art.194 alin.(1) lit.b) și c), art.196_1 alin.(3), art.199 alin.(1) și (2), art.204 alin.(1) și (4), art.212 alin.(2) partea dispozitivă, art.214, art.216 alin.(2), art.220_1 alin.(4), art.221, art.237 alin.(5), art.238 alin.(1) și (2), art.255 alin.(1) lit.a), c) și e), art.270_3 alin.(2), art.275 alin.(1) pct.1; introduce alin.(2) la art.52, alin.(8) la art.117, alin.(5) la art.185, alin.(4) la art.196_1, alin.(2) la art.228, alin.(7_1) la art. 237, art.237_1, alin.(2_1) la art.238, alin.(2) și (3) la art.272; abrogă art.140_2 alin.(3), art.150 alin.(1_1), art.153_14, art.204 alin.(8), art.211, art.252 alin. (3), art.252_1, art.263 alin. (1_2)

⁷modificări prin O.U.G. nr. 52/2008 M. Of. nr. 333/30 apr. 2008

Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului

aprobată cu completări prin L. nr. 284/2008

M. Of. nr. 778/20 nov. 2008

modifică art. 69, art.142 alin. (2) lit. b), art. 241 lit. i), art. 244 alin. (1) lit. f), art. 251 alin. (3); introduce art. 70_1, alin. (3) și (4) la art. 227, alin. (5) la art. 243_3, alin. (3) la art. 244, cap. III la titlul VI cu art. 251_2 - 251_19, titlul VII_1 după art. 270_2 cu art. 270_2a) - 270_2e); abrogă art. 267

- ⁸ modificări prin L. nr. 284/2008 M. Of. nr. 778/20 nov. 2008 *aprobă cu completări O.U.G. nr. 52/2008 și modifică art. 208 alin. (4); introduce alin. (5) la art. 208*
 Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului
- ⁹ modificări prin L. nr. 88/2009 M. Of. nr. 246/14 apr. 2009 *aprobă O.U.G. nr. 82/2007 și modifică art. 8 lit. g_1), art. 134 alin. (4), art. 153_8 alin. (2), art. 161 alin. (2) lit. c), art. 166 alin. (3); introduce alin. (4) la art. 197; abrogă art. 8 lit. i_1), art. 153_10 alin. (4), art. 196_1 alin. (4)*
 Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și a altor acte normative incidente
- ¹⁰ modificări prin O.U.G. nr. 43/2010 M. Of. nr. 316/13 mai 2010 *modifică art. 260*
 Ordonanță de urgență pentru modificarea unor acte normative în vederea reducerii sau simplificării administrative a unor autorizații/avize/proceduri ca urmare a măsurilor asumate de Guvernul României în cadrul Planului de simplificare aferent Memorandumului de înțelegere dintre Comunitatea Europeană și România, semnat la București și la Bruxelles la 23 iunie 2009
 aprobată cu modificări prin L. nr. 99/2011 M. Of. nr. 443/24 iun. 2011
- ¹¹ modificări prin O.U.G. nr. 54/2010 M. Of. nr. 421/23 iun. 2010 *modifică art. 17; introduce alin. (2_1) - (2_4) la art. 202, alin. (3) la art. 203*
 Ordonanță de urgență privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale
 aprobată cu modificări prin L. nr. 271/2018 M. Of. nr. 984/21 nov. 2018
- ¹² modificări prin O.U.G. nr. 90/2010 M. Of. nr. 674/4 oct. 2010 *modifică art. 185, art. 243, art. 246 alin. (1), art. 251_9, art. 251_11 alin. (1); introduce alin. (3) la art. 241_1, alin. (3) la art. 242*
 Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale
 aprobată prin L. nr. 34/2011 M. Of. nr. 205/24 mar. 2011
- ¹³ modificări prin L. nr. 202/2010 M. Of. nr. 714/26 oct. 2010 *modifică art. 132 alin. (9)*
 Lege privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor
 (v. Decizia I.C.C.J. nr. 12/2012 - M. Of. nr. 735/31 oct. 2012 (art. XXIV alin. (1)-(3); Decizia I.C.C.J. nr. 2/2013 (art. XVII alin. (2) - M. Of. nr. 313/30 mai 2013)
- ¹⁴ modificări prin L. nr. 34/2011 M. Of. nr. 205/24 mar. 2011 *aprobă O.U.G. nr. 90/2010*
 Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale
- ¹⁵ modificări prin O.U.G. nr. 37/2011 M. Of. nr. 285/22 apr. 2011 *abrogă art. 237 alin. (1) lit. b)*
 Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii contabilității nr. 82/1991 și pentru modificarea altor acte normative incidente
 aprobată prin L. nr. 32/2012 M. Of. nr. 181/21 mar. 2012
- ¹⁶ modificări prin L. nr. 71/2011 M. Of. nr. 409/10 iun. 2011 *la data de 1 oct. 2011, modifică art. 1 alin. (1), art. 5 alin. (6) lit. a), art. 63, art. 99_1, art. 204 alin. (2) lit. a), art. 291; abrogă art. 124 alin. (1)*
 Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil
 (v. D.I.C.C.J. nr. 1/2014 - M. Of. nr. 283/17 apr. 2014)

¹⁷ modificări prin L. nr. 99/2011 M. Of. nr. 443/24 iun. 2011 aprobă cu modificări O.U.G. nr. 43/2010

Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2010 pentru modificarea unor acte normative în vederea reducerii sau simplificării administrative a unor autorizații/avize/proceduri ca urmare a măsurilor asumate de Guvernul României în cadrul Planului de simplificare aferent Memorandumului de înțelegere dintre Comunitatea Europeană și România, semnat la București și la Bruxelles la 23 iunie 2009

¹⁸ modificări prin O.U.G. nr. 2/2012 M. Of. nr. 143/2 mar. 2012

Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale
aprobată prin L. nr. 193/2012 M. Of. nr. 736/31 oct. 2012

modifică art. 226 alin. (3), art. 242 alin. (1), art. 243 alin. (1), (2), (4) și (5), art. 243_2 alin. (3) și (4), art. 244 alin. (1) lit. b) și d), art. 244 alin. (2) și (3), art. 246 alin. (1), art. 251_6 alin. (1), art. 251_18; introduce alin. (3) la art. 38, alin. (2_1) la art. 134, alin. (1_1) la art. 215, lit. a_1) la art. 226 alin. (1), alin. (1_1) la art. 226, alin. (2_1) - (2_3) la art. 242, alin. (5) la art. 243_2, art. 243_4 - 243_6, alin. (4) și (5) la art. 244, art. 246_1 și 246_2, alin. (4) și (5) la art. 251_6;
abrogă art. 249_1

¹⁹ modificări prin L. nr. 76/2012 M. Of. nr. 365/30 mai 2012

Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

modifică, la 1 septembrie 2012, titlul, art. 1, art. 2 partea introductivă, art. 4, art. 10 alin. (2) și (3), art. 48 alin. (2), art. 58 alin. (1), art. 60, art. 62 alin. (3), art. 132 alin. (9) și (10), art. 133 alin. (2), art. 153_24 alin. (5), art. 155 alin. (5), art. 155_1 alin. (4), art. 204 alin. (4), art. 206 alin. (2), art. 208 alin. (4), art. 223 alin. (4), art. 226 alin. (1) lit. c), art. 232 alin. (2), art. 237 alin. (5)-(7), art. 243 alin. (2) și (5), art. 260 alin. (8) și (10), art. 262 alin. (3), art. 263 alin. (4), art. 264 alin. (3), art. 270_2d) alin. (2);

introduce alin. (3_1) la art. 223, lit. c_1) la art. 237 alin. (1);

abrogă art. 133 alin. (3);

în tot cuprinsul legii, sintagma „societate comercială” sau, după caz, „societăți comerciale” se înlocuiește cu termenul „societate” sau, după caz, „societăți”.

²⁰ modificări prin O.U.G. nr. 44/2012 M. Of. nr. 606/23 aug. 2012

Ordonanță de urgență privind modificarea art. 81 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

aprobată prin L. nr. 206/2012 M. Of. nr. 762/13 nov. 2012

prorogă termenul de intrare în vigoare a Legii nr. 134/2010 până la 1 februarie 2013

- ²¹ modificări prin O.U.G. nr. 47/2012 M. Of. nr. 635/6 sep. 2012 modifică art. 67 alin. (2)
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor
acte normative și reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare
aprobată cu modificări și L. nr. 98/2013 M. Of. nr. 213/15 apr. 2013
completări prin
- ²² modificări prin L. nr. 193/2012 M. Of. nr. 736/31 oct. 2012 aprobă O.U.G. nr. 2/2012
Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 2/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990
privind societățile comerciale
- ²³ modificări prin L. nr. 187/2012 M. Of. nr. 757/12 nov. 2012 la data de 1 februarie 2014, modifică art. 6
alin. (2), art. 271, art. 272, art. 272_1, art.
273, art. 274, art. 275, art. 277, art. 278
alin. (2), art. 279, art. 280_1, art. 280_3,
art. 281;
abrogă art. 280, art. 280_2

(v. Decizia I.C.C.J. nr. 4/2014 - M. Of. nr. 434/13 iun. 2014)
- ²⁴ modificări prin O.U.G. nr. 4/2013 M. Of. nr. 68/31 ian. 2013 prorogă termenul de intrare în vigoare a
Ordonanță de urgență privind modificarea Legii nr. 76/2012
pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul
de procedură civilă, precum și pentru modificarea și
completarea unor acte normative conexe
aprobată cu modificări și L. nr. 214/2013 M. Of. nr. 388/28 iun. 2013
completări prin
- ²⁵ modificări prin L. nr. 98/2013 M. Of. nr. 213/15 apr. 2013 aprobă O.U.G. nr. 47/2012
Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 47/2012 pentru modificarea și completarea unor acte
normative și reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare
- ²⁶ modificări prin L. nr. 214/2013 M. Of. nr. 388/28 iun. 2013 aprobă cu modificări și completări O.U.G.
nr. 4/2013
Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru
punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de
procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea
unor acte normative conexe
- ²⁷ modificări prin L. nr. 255/2013 M. Of. nr. 515/14 aug. 2013 abrogă, la 1 februarie 2014, art. 282_1
Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind
Codul de procedură penală și pentru modificarea și
completarea unor acte normative care cuprind dispoziții
procesual penale
- ²⁸ modificări prin L. nr. 152/2015 M. Of. nr. 519/13 iul. 2015 modifică art. 66 alin. (2), art. 237, art.
251_14 alin. (3) și (4), art. 251_18, art.
260;
introduce alin. (3) la art. 66, art. 66_1,
alin. (5) la art. 202

²⁹ modificări prin	L. nr. 163/2018	M. Of. nr. 595/12 iul. 2018	modifică art. 67 alin. (2) și (4), art. 117_2 alin. (1) și art. 272_1 lit. b); introduce alin. (2_1) și (2_2) la art. 67
	Lege pentru modificarea și completarea Legii contabilității nr. 82/1991, modificarea și completarea Legii societăților nr. 31/1990, precum și modificarea Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperației		
³⁰ admisă excepție de neconst. prin	D.C.C. nr. 382/2018	M. Of. nr. 668/1 aug. 2018	soluția legislativă cuprinsă în art. 114 alin. (3), care nu permite contestarea în justiție, pe calea acțiunii în anulare prevăzute de art. 132 din lege, a deciziilor consiliului de administrație, respectiv directoratului luate în exercitarea atribuției delegate de majorare a capitalului social
	Decizia nr. 382 din 31 mai 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 alin. (3) din Legea societăților nr. 31/1990		
³¹ modificări prin	L. nr. 129/2019	M. Of. nr. 589/18 iul. 2019	modifică art. 8 lit. f), art. 91, art. 94 alin. (1), art. 98 alin. (1), art. 99_1 alin. (1), art. 100 alin. (2), art. 117 alin. (4), art. 122, art. 177 alin. (1) lit. a), art. 201 alin. (1), art. 270 și art. 273 lit. d); introduce alin. (4) la art. 270_3; abrogă art. 92 alin. (2) și (4), art. 99, art. 102 alin. (3), art. 113 lit. i_1) și art. 123 alin. (1)
	Lege pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative		
³² modificări prin	L. nr. 162/2019	M. Of. nr. 644/3 aug. 2019	modifică art. 6 alin. (2)
	Lege pentru modificarea alin. (2) al art. 6 din Legea societăților nr. 31/1990		
³³ modificări prin	L. nr. 102/2020	M. Of. nr. 583/2 iul. 2020	modifică art. 17 alin. (1) și (3); introduce alin. (6) la art. 17; abrogă art. 14 și art. 17 alin. (4)
	Lege pentru modificarea și completarea Legii societăților nr. 31/1990		
³⁴ modificări prin	L. nr. 223/2020	M. Of. nr. 1018/2 nov. 2020	modifică art. 11 alin. (1), art. 17 alin. (3), art. 36 alin. (2) lit. b), art. 61 alin. (1), art. 62 alin. (2), art. 185 alin. (6), art. 202 alin. (2) și art. 204 alin. (3); abrogă art. 185 alin. (4) și (5) (potrivit rectificării publicate în M.Of. nr. 1028/4 nov. 2020), art. 202 alin. (2_1)-(2_4) și art. 203 alin. (3)
	Lege pentru simplificarea și debirocratizarea transferului de părți sociale și a vărsării capitalului social prin modificarea Legii societăților nr. 31/1990		
³⁵ rectificare	RECTIFICARE	M. Of. nr. 1028/4 nov. 2020	rectifică art. I din L. nr. 223/2020, astfel: după pct. 5 se va citi: „6. La articolul 185, alineatele (4) și (5) se abrogă.”
³⁶ modificări prin	L. nr. 206/2021	M. Of. nr. 715/20 iul. 2021	aprobă cu modificări și completări O.U.G. nr. 195/2020 și abrogă art. 17 alin. (3) și (5)
	Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2020 privind măsuri în domeniul registrului comerțului		

O.U.G. nr. 44/2008

M. Of. nr. 328/25 apr. 2008

Ordonanță de urgență privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale

aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 182/2016

M. Of. nr. 828/19 oct. 2016

- 1 modificări prin O.U.G. nr. 38/2009 M. Of. nr. 269/24 apr. 2009 *modifică art. 39 alin. (2) și (3)*
 Ordonanță de urgență pentru modificarea art. 39 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale
 aprobată prin L. nr. 322/2009 M. Of. nr. 721/26 oct. 2009

- 2 modificări prin L. nr. 322/2009 M. Of. nr. 721/26 oct. 2009 *aprobă O.U.G. nr. 38/2009*
 Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2009 pentru modificarea art. 39 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale

- 3 modificări prin O.U.G. nr. 46/2011 M. Of. nr. 350/19 mai 2011 *modifică art. 17 alin. (1); introduce alin. (3) la art. 17*
 Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale
 aprobată prin L. nr. 40/2013 M. Of. nr. 129/11 mar. 2013

- 4 modificări prin L. nr. 40/2013 M. Of. nr. 129/11 mar. 2013 *aprobă O.U.G. 46/2011*
 Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2011 pentru modificarea și completarea art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale

- 5 completat prin L. nr. 4/2014 M. Of. nr. 15/10 ian. 2014 *introduce lit. i_1) la art. 2, art. 7_1, art. 21_1*
 Lege pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale

- 6 modificări prin L. nr. 182/2016 M. Of. nr. 828/19 oct. 2016 *modifică art. 1 alin. (1) și (3), art. 2 lit. a), f), h), i) și j), art. 7 alin. (1)-(3), art. 8 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (2) și (3), art. 9 alin. (2), art. 11, art. 12, art. 13 alin. (1) și (2), art. 14 alin. (2) și (4), art. 15, art. 16, art. 17 alin. (1) și (2), art. 18, art. 19 alin. (2), art. 20, art. 21 alin. (1) lit. a) și b), art. 24, art. 26, art. 29, art. 30 alin. (2) și (3), art. 31, art. 32 alin. (3), art. 38; modifică și completează anexa;*
 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale

introduce alin. (3_1) la art. 1, lit. j_1) la art. 2, alin. (2_1) la art. 9 și art. 35_1;

abrogă art. 3 alin. (3), art. 34 și art. 42

7 aprobată cu
modificări și
completări prin

L. nr. 182/2016

M. Of. nr. 828/19 oct. 2016

Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de
către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și
întreprinderile familiale

8 completat prin

L. nr. 125/2022

M. Of. nr. 456/6 mai 2022

introduce art. 18_1

Lege pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de
către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și
întreprinderile familiale